

UBL: BKN00G 14

14

Boekenvoegen

14.

18014

**BEKNOPTE
GESCHIEDENIS**

VAN

GENOVEVA

Een nuttig en leerzaam Geschenk

VOOR

BRAVE KINDEREN.

Met 13 fraaije Plaatjes.

*Te AMSTERDAM, bij,
G. van der Linden.
Egelantierstraat, bij de eerste Dwarsstraat. 200,*

Leert kinderen uit dit geschenk
van GENOVEVA's leven,
Dat, als er onspoed treft,
de deugd geduld kan geven.

MILDERNED.
LETTERKUNDE
TE LEIDEN

Genoveva wordt Gemalin van Graaf Siegfried.

In vroegere tijden leefden in Brabant een Hertog en Hertogin, welke eene dochter hadden, GENOVEVA genaamd. Dit edele meisje was van jongs af steeds een voorbeeld voor anderen in godsvrucht, liefde tot hare ouders en warme belangstelling in het lot van haren evenmensch, geen kranke die niet door haar verkwikt geen ongelukkige die niet door haar geholpen werd, en bij dit alles paarde zij een belangerijk en schoon voorkomen.

Eens dat de Hertog, te veld zijnde, gekwetst werd, en zekerlijk zoude gedood zijn, werd hij gered door Graaf SIEGFRIED, een jong, braaf en dapper Ridder. Tot belooning van deze daad, gaf de Hertog Genoveva aan den Graaf tot Gemalin. Dit huwelijk werd dan op den Hertogelijken Burg voltrokken, en aller mond en hart smeekten zegen van God over het jonggehuwden Grafelijk Paar.

Siegfried neemt afscheid van zijne Gemalin.

Toen de Graaf met zijne jonge gemalin te Siegfriedsburg aankwamen, waren allen vol blijdschap en vreugd; want ook daar wist men reeds en zou men ondervinden wie Genoveva was, en de edele deed ook aan hare onderdanen blijken, dat zij zich niet misrekend hadden. Siegfried en Genoveva leefden zoo ongelukkig, als menschen hier op aarde leven kunnen. Op eens werd nu deze rust gestoord. Siegfried werd opgeroepen om mede ten strijd te gaan, en Genoveva moest nog dienzelfden avond alles in gereedheid brengen, wat haar gemaal tot dien togt zou behoeven. Des anderen daags morgens, toen Siegfried en al zijn volk klaar waren om te vertrekken, en hij afscheid van zijne gemalin wilde nemen, was zij niet in staat hare aandoening te verbergen, doch Siegfried beurde haar op, door haar vertrouwen op God te doen vestigen.

Genoveva wordt naar de Gevangenis gevoerd.

De Graaf had het opzigt over zijne goederen aan eene vertrouwde bediende, met name Golo opgedragen; en hem te gelijk zijne gemalin aanbevolen; doch dit mensch was niet diegene, die zijne Heer van hem dacht, want naauwelijks was de Graaf vertrokken; of alles moest naar zijne pijpen dansen. In den beglane behandelde hij Genoveva met den grootsten eerbied, doch werd langzamerhand al vrijer en vrijer tot hij haar eindelijk de onbeschaamste voorstellingen deed. Genoveva deed al wat zij kon, om dit slechte mensch van zich te verwijderen. Zij schreef tot dit einde eenen brief aan haar Gemaal, doch Golo verijdelde zulks en nu beschuldigde hij Genoveva van ontrouw jegens haren echtgenoot. Hij liet haar naar de gevangenis brengen, en schreef zelfs eenen brief vol beschuldigingen tegen de onschuldige Genoveva aan den Graaf, die, dit wist hij, zeer driftig was.

Genoveva wordt in de Gevangenis moeder.

Daar zat Genoveva nu in de gevangenis, alwaar niemand bij haar kwam dan de listige Golo die ook hier steeds bij haar aanhield en haar dreigde wanneer zij niet naar hem wilde luisteren, hij haar zou laten dooden. doch Genoveva wilde nergens van weten en had God vurig om standvastig te blijven. Te midden van deze toestand haarde zij eenen zoon, die zij Smartenrijk noemde. Hier moest nu dat teedere kind met zijne ongelukkige moeder, het drooge brood en water gebruiken dat haar tot voedsel gegeven werd. Eens op eenen nacht werd er aan het venster der gevangenis geklopt; het was een meisje, Bertha genaamd, die veel aan Genoveva verschuldigd was, deze kwam haar de tijding brengen, dat zij en haar kind moesten sterven. Genoveva schreef hierop eenen brief aan haar Gemaal waarin zij zeide, dat zij waarlijk onschuldig stierf, hem nog lief had en hem alles vergaf,

Genoveva wordt naar de geregtplaats gevoerd.

Nu gaf zij den brief aan Bertha om dien aan haar Gemaal te overhandigen. Naauwelijks was het meisje vertrokken, of de deur der gevangenis werd geopend en twee mannen traden binnen en zeide tot Genoveva dat zij met haar kind hen volgen moest. Zij gingen door een langen gang, tot dat ze eindelijk bij eene deur kwamen, welke geopend zijnde, stonden ze bij den ingang van een groot bosch. Het was een kouden nacht. Nu leiden ze Genoveva al dieper en dieper het bosch in, toen ze eindelijk tot haar zeiden dat zij moest nederknielen, want dat zij met haar kind sterven moest, welke last zij van Golo ontvangen hadden. Genoveva viel voor hen op de knieën en bad hen om haar met haar kind te sparen, dat zij al haar leven in dat bosch zoude blijven. Eerst waren zij onverzettelijk, doch gaven eindelijk toe, na haar eerst te hebben laten zweren van geene pogingen te zullen doen om er uit te komen.

Genoveva's kind bekomt voedsel van eene Ree.

Nadat de mannen vertrokken waren, viel Genoveva op hare knieën en dankte God vurig dat Hij haar tot hiertoe geholpen en uit zoo groot levensgevaar gered had; zij smeekte Hem dat Hij op haar mogt nederzien en verder voor haar zorgen zoude. Zij had nu niets te eten om hare honger te stillen. Eindelijk vond zij wortelen, welke zij opat; maar hiermede konde zij haar kind, haren gehefden Smartenrijk niet voeden. Nu was zij weder in groote verlegenheid, maar de Heere zorgde voor haar kind, want terwijl zij naar eene rotsholte zocht, om haar tot woning te strekken, en er ook een zoo geschikt mogelijk voor haar gevonden had, kwam er eene Ree in loopen, en scheen zeer te vreden met haar nieuw gezelschap; Genoveva leide haar kind bij het zachtzinnige dier en liet het bij haar zuigen. Nu was zij geholpen zij dankte God hartelijk voor de verzorging, welke zij en haar kind hadden mogen genieten.

Genoveva bekomt door eene wolf kleeding.

Zoo leefde Genoveva al voort, zij mogt in haren Smartenrijk een voorspoedig en gehoorzaam kind hebben, doch aan den anderen kant* was de nood dikwijls hoog. Eens bij zoodanige omstandigheid ging zij, na aan Smartenrijk bevolen te hebben, zich niet van het hol te verwijderen, op weg om meer voorraad op te zoeken. Zij was nu aan den voet des heuvels genaderd, toen zij een wolf met een schaap in den bek zag aankomen, zij nam een grooten tak en gaf daarmede den wolf zulk eenen geweldigen slag, dat hij het schaap liet vallen en schreeuwend weg liep. Genoveva nam nu het schaap op en herkende aan een teeken, dat het een schaap der kudde van haar Gemaal was. Toen dacht zij nu ben ik digt bij mijne vorige woning, doch zij wilde de goede mannen, die haar gespaard, hadden niet benadeelen; zij nam het doode schaap, trok er het vel af en kleeedde zich met hetzelfde.

Genoveva wordt in de wildernis ziek.

Nu was het de zevende winter dat Genoveva in het bosch had geleefd, doch nu scheen zij haren loopbaan ten einde te spoeden, zij werd zeer ziek, en daar er niets tot hare genezing angewend kon worden, moest alles aan zich zelven overgelaten worden. Nu sprak zij tot Smartenrijk, die zich geen oogenblik van zijnen moeder verwijderde, als om iets voor haar te verrigten nu mijn zoon, zal ik niet lang meer leven en gij zult hier alleen overblijven. Zij wees hem op zijn Hemelsche Vader, dat die hem wel bij zijnen vader op aarde zoude brengen, wanneer hij deed wat zij hem nu zeggen zoude, hierop verhaalde zij hem hare geschiedenis, gaf haren ring als eene aanwijzing voor zijnen vader, tot wien hij zeggen moest dat zijne moeder onschuldig en nog vol liefde voor hem gestorven was Genoveva viel van aandoening en zwakte neder; en Smartenrijk bad aan God om het leven van zijne moeder.

Siegfrieds droefheid om zijne Gemalin.

Graaf Siegfried had de tijding van Genoveva's terdoodbrenging naauwelijks vernomen, of hij had over zijne oploopenheid berouw, en hij verweet zich gestadig dat hij de oorzaak was van de dood van zijn Gemalin en kind. Nu werd het vrede en ieder keerde tot de zijnen terug, doch met welk eene beklendheid de Graaf zijnen burg naderde, is niet te beschrijven. Golo, die den Graaf ontving, durfde zijnen Heer niet aanzien, want ook hem stond zijne misdaad steeds voor oogen. De Graaf ontving den brief van Bertha, welke Genoveva geschreven had. Voorheen had hij slechts getwijfeld, maar nu, na den brief gelezen te hebben, was de onschuld van zijne echtgenoot zo klaar als de dag, en Golo de bewerkte van al het gebeurde. Was de Graaf niet teruggehouden door Genoveva's brief, dan had hij Golo zekerlijk laten dooden, doch nu liet hij hem in de gevangenis zetten, Niets kon de Graaf troosten, dan te wezen in de kamer zijner geliefde Gemalin.

Siegfried vindt Genoveva weder.

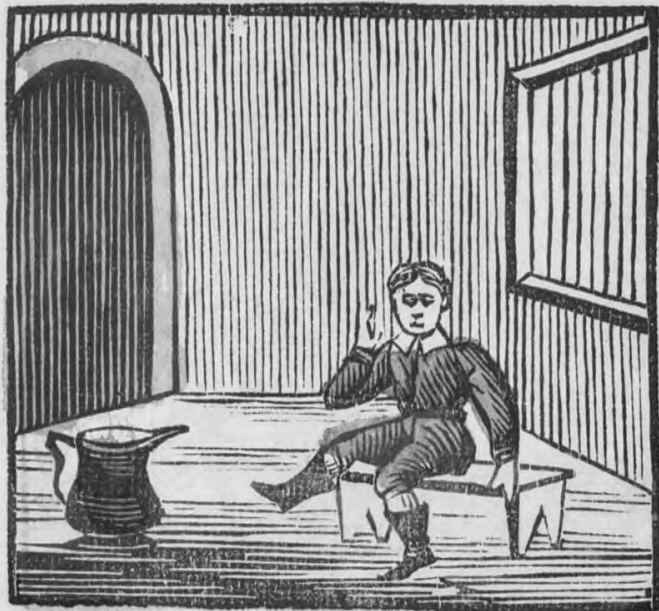

Geene afleiding kon men den Graaf bezorgen; wat zijnen beste vrienden ook deden, nergen nam hij deel aan het eenigste waartoe hij te bewegen was, was de jagt. Bij zulk eene gelegenheid, was de Graaf, door het najagen van een stuk wild, van de zijnen verwijderd, en het dier zoude hem zekerlijk ontsnapt zijn indien hij het niet in eene rots had zien vlugten. Hij ging er heen en zag behalve het dier, een vrouw en kind. Het was Genoveva en Smartenrijk, (zij was weder een weinig hersteld.) Genoveva herkende dadelijk haar geliefde echtgenoot, doch Siegfried kon zich in het eerst niet voorstellen haar ooit weder levend te zien, eindelijk herkende hij haar, en nu mogt hij zijne vrouw en zoon omhelzen, dien hij nog nimmer gezien had. hoe groot hunne blijdschap was, daar niemand zulk eene uitkomst gewacht had, laat zich beter gevoelen dan beschrijven en uit drie dankbare harten steeg den dank tot hunnen Hemelschen Leidsman opwaarts,

Intogt van Genoveva in Siegfriedsburg.

De Graaf gaf dadelijk aan zijn gezelschap kennis van het voorgevallene en de tijding Genoveva leeft en is wedergevonden, klonk door het gansche woud en in een oogenblik waren alle ridders en dienaars om hem verzameld, en verheugde zich allen in de vreugd van hunnen gebieds. De Graaf zond dadelijk door eene boede naar zijne burg om kleederen voor zijne vrouw en een draagbaar. Zoodra men op het dorp en den burg dit hoorde, was alles vol blijdschap; allen schaarden zich op den weg om hem in te wachten. Eindelijk kwamen zij aan, gezeten in den draagbaar, met haren zoon op de schoot; de Graaf reed vooraan en de Ree sloot den trein. Allen verheugden zich in de gelukkige ouders en het lieve kind. Op den weg kwamen zij twee Bedevaartgangers tegen, dit waren de bestemde mannen die Genoveva moesten dooden, doch haar in het leven lieten. Alzoo werden zij met de grootste vreugde en blijdschap ingehaald.

Allen die begeerig waren om Genoveva te zien en te spreken, werden toegelaten, zonder onderscheid, rijk of arm, jong of oud. Dikwijls verhaalden zij dan haar leven in het woud, of gaf lessen en vermaningen, en dan deelde Smartenrijk aan de kinderen altijd het een of ander uit, alzo niemand haar zonder dankzegging verliet, Vele wilden ook Golo zien. Als de deuren der gevangenis dan geopend werden, zagen zij hem als een razend mensch aan den grond geketend zitten, dan riep hij dikwijls uit: ik heb onschuldig bloed vergoten, het bloed van een onschuldig kind kleeft nog aan mijne handen. Kom breng mij naar de Gerechtsplaats, ik wil gaarne sterven, want ik heb het verdiend. Wat men ook deed, hij kon niet gelooven dat zij en haar kind wedergevonden waren. Zoo is hij gestorven. De Kerkermeester zeide dikwijls, zoo ziet men dat wie God verlaat, ook van Hem verlaten wordt.

BESLUIT.

De kinderen wilden, nadat zij Genoveva Smartenrijk en Golo gezien hadden, nu ook nog gaarne de Ree zien. De Graaf had voor haar eene bijzondere stal laten bouwen. Zij liep vrij in den hof, ja zelfs in het slot rond.

Menigmaal kwam zij op den dag, den trap op tot voor Genoveva's kamer, en was niet weg te krijgen, voor dat men haar eenigen tijd binnen gelaten had. Zij was zeer vertrouwelijk jegens alle de lieden en at uit hunne handen; zelfs de jagthonden in den hof des slots, deden haar geen leed.

Hoe lang Genoveva nog leefde, is niet naauwkeurig bekend, maar wel dat zij haren overigen leeftijd, in het grootste genoegen

—

door bragt, onuitsprekelijk veel goed deed,
zoodat haar dood zacht en zalig was

Bij hare begrafenis bevonden zich ontelbaar
veel menschen, en alle storteden heete tranen
doch niemand vergoot er meer dan Siegfried
en Smartenrijk. De getrouwe Ree legde zich
zelve op haar graf neder, en week van het-
zelve niet af. Van het voeder, dat men haar
voorleide, gebruikte zij niets, tot dat men
haar op eenen morgen dood op het graf vond.
De Graaf liet voor Genoveva eene prachtige
grafnaald van wit marmer oprigten, en van
onderen de Ree in steen uithouwen.

compl. 7.

